

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Baldevvino monacho quandoque in Bru[n]svvich aduocato, cap. 45

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

pius habuerunt charitatem. De supradicto Conuerso quidam vir sapiens, qui illum bene nouit, me audiente sic ait: Non credo quòd vnquam perfectè fecerit confessionem suam: Deus enim justos & timentes se, licèt ex eis aliquando quosdam justo suo iudicio permittat in sensu periclitari, non tamen illos finit tam miserabili morte finire. Ecce exemplum.

CAPVT XLV.

IN Saxonia ciuitate Brunsvich miles quidã nobilis fuit, nomine Baldevinus, eiusdem ciuitatis aduocatus: iste, inspirante Deo, sæculum deserens, in domo quadam ordinis nostri, quæ Relaxhusen dicitur, habitum suscepit, qui toto anno probationis ita sibi rigidus extitit, vt tam ab Abbate quã à magistro suo sæpe argueretur. Factus verò monachus, tanti fuit feruoris, vt non sufficerent ei communia, imò etiam communibus superadderet multa specialia, & præponeret priuata. Cæteris quiescentibus, ipse laborauit, aliis dormientibus, ipse vigilauit. Tandem ex nimis vigiliis & labore, exsiccato iam cerebro, tantam capitis incurrit debilitatẽ, vt nocte quadã, antequam cõuentus ad matutinas surgeret, oratoriũ intraret, formã nouitiorũ ascenderet, & fune campanæ collo suo circumligato, desiliret, ipsamq; campanam, mole corporis trahendo, crebris ictibus pulsaret. Territus custos, festinauit in oratoriũ, sed multo amplius territus est, dum sic pendere videret monachũ: accurrès tamen funem incidit, & adhuc palpitantẽ, & penè stragularum, deposuit atq; refocillauit. Ab illo tempore nunquã sensum pristinum recuperare potuit. Adhuc dicitur viuere, nec est ei curã, quid vel quando comedat, siue quamdiu dormiat. Sic quandoque de indiscreto feruore nascitur vitium acedia. APOLLONIVS: Dictũ est superius, de acedia siue tristitia etiam nasci pusillanimitatẽ, hæc nõ videtur mihi esse vitium. CÆSAR. Arbor mala, non potest facere fructum bonum. *Matt. 7.* Licet pusillanimitas cæteris filiabus acediae siue tristitiæ minor videatur esse malitia, satis tamen tentatio illius est periculosa: ipsa conuerti volentes ad bonam vitam

Indiscreti feruoris exemplum.

Matt. 7.

vitam

vitam sæpe auertit; conuersos, ne proficiant, impediens
 APOLLONIUS: Da exemplum.

CAPVT XLVI.

CÆSARIUS:

*Puſillanimitatis
 exempla.*

Abbas quidam nigri Ordinis, modò monachus in ordine nostro, n arrauit mihi, quòd magiſter quidam Pariſienſis, ad ordine noſtrum venire deſiderans, ſilentium primi anni ex quadam puſillanimitate mentis ita timuit, vt ordinem nigrorum intraret, ibique probationis annum compleret: qui mox vt factus eſt monachus, dixit ad Conuentum: Gratiar ago vobis domini mei de beneficiis mihi à vobis exhibitis, quia ad quod veni, hoc apud vos expleui; modò cum licentia veſtra migro ad ordinem Ciftercienfem: non enim veni vt vobiscum manerem, ſed vt inter vos tentationes, quas timui mihi, temperarem. Venienſque ad quandam domum ordinis noſtri, non vt nouitius probationem intrauit, ſed habitum tantum mutauit.

CAPVT XLVII.

Recordor nunc cuiuſdam viri valde literati, & cuiuſdam nobilis eccleſiæ Prælati; huic cum auper dicerem, quare non venitis, vt quid tam diu expectatis? Reſpondit mihi: Non audeo intrare in tentationem; diſtinctionem ordinis, tentationem appellas, ex multo enim tempore voluntatem habuit veniendi ad ordinem, ſed quadam puſillanimitate impeditus eſt vſque huc. Huius cõgruit illud Salomonis: Qui obſeruat ventum non ſeminat. Ventus eſt tentatio, ſeminatio conuerſio: qui nimis timet in ordine tentari, vix poterit ad ordinem conuerſi. Noui plures in ſeculo, tam clericorum quam laicorum, qui à multo tempore votum fecerunt, nec tamen audent conuerſi timore tentationum; ſemper ante oculos habent tentationes, ſed non conſiderant multimodas, quæ in ordine ſunt, conſolationes. Ecce exemplum.

CAPVT XLVIII.

Retulit mihi Daniël Abbas Sconauix, militẽ quendam honeſtum, & in militia nominatum, in Campo